

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 11 juli 2023
(OR. en)

11142/1/23
REV 1

ECOFIN 667
UEM 201
SOC 493
EMPL 344
COMPET 688
ENV 767
EDUC 280
RECH 312
ENER 403
JAI 913
GENDER 144
ANTIDISCRIM 138
JEUN 182
SAN 419

NOT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet
Föreg. dok. nr:	11142/23
Komm. dok. nr:	COM(2023) 612 final
Ärende:	RÅDETS REKOMMENDATION om Italiens nationella reformprogram 2023 med avgivande av rådets yttrande om Italiens stabilitetsprogram 2023

För delegationerna bifogas det ovannämnda utkastet till rådets rekommendation, som har diskuterats av rådet och Europeiska rådet och som grundas på kommissionens rekommendation COM(2023) 612 final.

RÅDETS REKOMMENDATION

av den ...

om Italiens nationella reformprogram 2023 med avgivande av rådets yttrande om Italiens stabilitetsprogram 2023

EUROPEISKA UNIONENS RÅD UTFÄRDAR DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken¹, särskilt artikel 5.2,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser², särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

¹ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

² EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/241³, genom vilken faciliteten för återhämtning och resiliens (*faciliteten*) inrättades, trädde i kraft den 19 februari 2021. Faciliteten ger ekonomiskt stöd till medlemsstaterna för genomförandet av reformer och investeringar och utgör en finanspolitisk impuls som finansieras av unionen. I enlighet med den europeiska planeringsterminens prioriteringar bidrar faciliteten till den ekonomiska och inkluderande återhämtningen och till genomförandet av hållbara och tillväxtfrämjande reformer och investeringar, i synnerhet reformer och investeringar för att främja den gröna och den digitala omställningen och göra medlemsstaternas ekonomier mer resilienta. Den bidrar också till att stärka de offentliga finanserna och stimulera tillväxt och sysselsättning på medellång och lång sikt, förbättra den territoriella sammanhållningen inom unionen och stödja det fortsatta genomförandet av den europeiska pelaren för sociala rättigheter. Det högsta ekonomiska bidraget per medlemsstat inom ramen för faciliteten uppdaterades den 30 juni 2022, i enlighet med artikel 11.2 i förordning (EU) 2021/241.

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/241 av den 12 februari 2021 om inrättande av faciliteten för återhämtning och resiliens (EUT L 57, 18.2.2021, s. 17).

- (2) Den 22 november 2022 antog kommissionen den årliga översikten över hållbar tillväxt, som inledde 2023 års europeiska planeringstermin. Den 23 mars 2023 godkände Europeiska rådet prioriteringarna i den årliga översikten över hållbar tillväxt, som är inriktade på de fyra principerna för konkurrenskraftig hållbarhet. Den 22 november 2022 antog kommissionen, på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011, även 2023 års rapport om förvarningsmekanismen, enligt vilken Italien var en av de medlemsstater som kunde påverkas eller riskerade att påverkas av obalanser och som skulle bli föremål för en fördjupad granskning. Den 14 december 2022 antog kommissionen ett yttrande om Italiens utkast till budgetplan för 2023. Den 22 november 2022 antog också kommissionen en rekommendation till rådets rekommendation om den ekonomiska politiken i euroområdet och ett förslag till 2023 års gemensamma sysselsättningsrapport med en analys av genomförandet av riktlinjerna för sysselsättningspolitiken och principerna i den europeiska pelaren för sociala rättigheter. Rådet antog rekommendationen om den ekonomiska politiken i euroområdet⁴ (*2023 års rekommendation om euroområdet*) den 16 maj 2023 och den gemensamma sysselsättningsrapporten den 13 mars 2023.
- (3) Unionens ekonomier uppvisar visserligen en anmärkningsvärd resiliens, men den geopolitiska situationen har fortfarande en negativ påverkan. Unionen står orubbligt sida vid sida med Ukraina, och unionens ekonomiska och sociala agenda är inriktad på att på kort sikt minska de negativa effekterna av energichocker, både för utsatta hushåll och företag, och på att fortsätta satsningarna på den gröna och den digitala omställningen, stödja en hållbar tillväxt för alla, skydda makroekonomisk stabilitet och öka resiliensen på medellång sikt. Den är också starkt inriktad på att öka unionens konkurrenskraft och produktivitet.

⁴ Rådets rekommendation av den 16 maj 2023 om den ekonomiska politiken i euroområdet (EUT C 180, 23.5.2023, s. 1).

- (4) Den 1 februari 2023 lade kommissionen fram ett meddelande med titeln *En industriplan i den gröna given för nettonollåldern (industriplanen i den gröna given)*. Industriplanen i den gröna given syftar till att öka konkurrenskraften för unionens nettonollindustri och stödja en snabb omställning till klimatneutralitet. Den kompletterar de pågående insatserna inom ramen för den europeiska gröna given och REPowerEU. Den syftar också till att skapa bättre förutsättningar för att utöka unionens tillverkningskapacitet vad gäller den nettonollteknik och de nettonollprodukter som behövs för att unionens ambitiösa klimatmål ska uppnås, och till att säkerställa tillgång till relevanta kritiska råvaror, bland annat genom att diversifiera anskaffningen, exploatera geologiska resurser på lämpligt sätt i medlemsstaterna och maximera återvinningen av råvaror. Industriplanen i den gröna given bygger på fyra pelare: ett förutsebart och förenklat regelverk, snabbare tillgång till finansiering, ökad kompetens och öppen handel för resilienta leveranskedjor. Den 16 mars 2023 lade kommissionen fram ett ytterligare meddelande med titeln *EU:s konkurrenskraft på lång sikt, efter 2030*, som är uppbyggt kring nio ömsesidigt förstärkande faktorer med målet att arbeta för ett tillväxtfrämjande regelverk. I det meddelandet fastställs politiska prioriteringar i syfte att aktivt säkerställa strukturella förbättringar, välfokuserade investeringar och regleringsåtgärder för unionens och dess medlemsstaters konkurrenskraft på lång sikt. Rekommendationerna nedan bidrar till att hantera dessa prioriteringar.

- (5) Den europeiska planeringsterminen 2023 fortsätter att utvecklas i takt med genomförandet av faciliteten. Ett fullständigt genomförande av återhämtnings- och resiliensplanerna är fortfarande viktigt för att de politiska prioriteringarna inom ramen för den europeiska planeringsterminen ska ge resultat, eftersom planerna behandlar alla eller en betydande del av de relevanta landsspecifika rekommendationer som utfärdats under senare år. De landsspecifika rekommendationerna från 2019, 2020 och 2022 är dessutom lika relevanta för de återhämtnings- och resiliensplaner som granskats, uppdaterats eller ändrats i enlighet med artiklarna 14, 18 och 21 i förordning (EU) 2021/241.
- (6) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/435⁵ (*REPowerEU-förordningen*), som antogs den 27 februari 2023, syftar till att snabbt fasa ut unionens beroende av import av ryska fossila bränslen. Detta kommer att bidra till energitrygghet och diversifiering av unionens energiförsörjning, samtidigt som användningen av förnybar energi, energilagringsskapaciteten och energieffektiviteten ökar. Genom REPowerEU-förordningen får medlemsstaterna möjlighet att lägga till ett nytt REPowerEU-kapitel i sina nationella återhämtnings- och resiliensplaner för att på så sätt finansiera viktiga reformer och investeringar som ska bidra till att målen för REPowerEU uppnås. Dessa reformer och investeringar kommer också att bidra till att öka konkurrenskraften för unionens nettonollindustri enligt vad som anges i industriplanen i den gröna given, och till att hantera de energirelaterade landsspecifika rekommendationer som utfärdats till medlemsstaterna 2022 och, i förekommande fall, 2023. Genom REPowerEU-förordningen införs en ny kategori icke återbetalningspliktigt ekonomiskt stöd som görs tillgängligt för medlemsstaterna för att de ska kunna finansiera nya energirelaterade reformer och investeringar inom ramen för sina återhämtnings- och resiliensplaner.

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/435 av den 27 februari 2023 om ändring av förordning (EU) 2021/241 vad gäller REPowerEU-kapitel i planer för återhämtning och resiliens och om ändring av förordningarna (EU) nr 1303/2013, (EU) 2021/1060 och (EU) 2021/1755 samt direktiv 2003/87/EG (EUT L 63, 28.2.2023, s. 1).

- (7) Den 8 mars 2023 antog kommissionen ett meddelande med finanspolitisk vägledning för 2024 (*meddelandet av den 8 mars 2023*). Det syftar till att stödja utarbetandet av medlemsstaternas stabilitets- och konvergensprogram och därigenom stärka samordningen av politiken. Kommissionen erinrade om att stabilitets- och tillväxtpaktens allmänna undantagsklausul kommer att avaktiveras i slutet av 2023. Kommissionen efterlyste en finanspolitik under 2023–2024 som säkerställer en hållbar skuldsättning på medellång sikt och ökar den potentiella tillväxten på ett hållbart sätt, och uppmanade medlemsstaterna att i sina stabilitets- och konvergensprogram för 2023 ange hur deras finanspolitiska planer kommer att säkerställa att fördragets referensvärde för underskottet på 3 % av bruttonationalprodukten (BNP) respekteras och säkerställa en realistisk och kontinuerlig skuldminskning, eller att skulden ligger kvar på försiktiga nivåer, på medellång sikt. Kommissionen uppmanade också medlemsstaterna att fasa ut de nationella finanspolitiska åtgärder som införts för att skydda hushåll och företag mot energiprischocker, med början med de minst riktade åtgärderna. Kommissionen angav att om det skulle behövas en förlängning av stödåtgärderna på grund av ett förnyat energipristryck bör medlemsstaterna bättre rikta sådana åtgärder till utsatta hushåll och företag. Kommissionen angav att de finanspolitiska rekommendationerna skulle kvantifieras och differentieras. Såsom föreslås i kommissionens meddelande av den 9 november 2022 om riktlinjer för en reform av EU:s ramverk för ekonomisk styrning skulle de finanspolitiska rekommendationerna dessutom formuleras utifrån primära nettoutgifter. Alla medlemsstater rekommenderades att fortsätta att skydda nationellt finansierade investeringar och säkerställa att faciliteten och andra unionsmedel används på ett ändamålsenligt sätt, särskilt mot bakgrund av målen för den gröna och den digitala omställningen och för resiliensen. Kommissionen angav att den kommer att föreslå rådet att inleda underskottsbaserade förfaranden vid alltför stora underskott under våren 2024 på grundval av utfallet för 2023, i enlighet med gällande lagstiftning.

- (8) Den 26 april 2023 lade kommissionen fram lagstiftningsförslag för att genomföra en omfattande reform av unionens regler för ekonomisk styrning. Huvudsyftet med förslagen är att stärka hållbarheten i den offentliga skuldsättningen och att främja en hållbar och inkluderande tillväxt i samtliga medlemsstater genom reformer och investeringar. I sina förslag strävar kommissionen efter att förbättra det nationella egenansvaret, förenkla ramverket och röra sig i riktning mot ett större medelfristigt fokus, tillsammans med ett effektivt och mer enhetligt genomdrivande av efterlevnaden. Enligt rådets slutsatser av den 14 mars 2023 om riktlinjer för en reform av EU:s ramverk för ekonomisk styrning är målet att slutföra lagstiftningsarbetet 2023.
- (9) Den 30 april 2021 lämnade Italien in sin nationella återhämtnings- och resiliensplan till kommissionen i enlighet med artikel 18.1 i förordning (EU) 2021/241. Kommissionen har med stöd av artikel 19 i förordning (EU) 2021/241 bedömt återhämtnings- och resiliensplanens relevans, ändamålsenlighet, effektivitet och enhetlighet i enlighet med bedömningsriktlinjerna i bilaga V till den förordningen. Den 13 juli 2021 antog rådet sitt genomförandebeslut om godkännande av bedömningen av Italiens återhämtnings- och resiliensplan⁶. Delutbetalningarna ska verkställas på villkor att kommissionen antar ett beslut i enlighet med artikel 24.5 i förordning (EU) 2021/241 om att Italien på ett tillfredsställande sätt har uppnått de relevanta delmål och mål som angetts i rådets genomförandebeslut. För att delmålen och målen ska anses ha uppnåtts på ett tillfredsställande sätt får delmål och mål som tidigare uppnåtts inte ha upphävts.
- (10) Den 2 maj 2023 lämnade Italien in sitt nationella reformprogram för 2023 och sitt stabilitetsprogram för 2023, i enlighet med artikel 4.1 i förordning (EG) nr 1466/97. De båda programmen har bedömts samtidigt för att deras inbördes kopplingar ska kunna beaktas. I enlighet med artikel 27 i förordning (EU) 2021/241 återspeglas Italiens halvårsvisa rapporter om framstegen avseende målen i återhämtnings- och resiliensplanen också i 2023 års nationella reformprogram.

⁶ ST 10160/21 INIT, ST 10160/21 ADD 1, ST 10160/21 ADD 1 REV 1, ST 10160/21 ADD 1 REV 2, ST 10160/21 ADD 1 REV 2 COR 1.

- (11) Den 24 maj 2023 offentliggjorde kommissionen 2023 års landsrapport för Italien. Rapporten innehöll en bedömning av hur väl Italien hade lyckats med de relevanta landsspecifika rekommendationer som rådet antog mellan 2019 och 2022, och en utvärdering av Italiens genomförande av återhämtnings- och resiliensplanen. Utifrån denna analys konstaterades i landsrapporten brister i fråga om de utmaningar som inte eller endast delvis hade åtgärdats genom återhämtnings- och resiliensplanen, och även nya och framväxande utmaningar. I landsrapporten bedömdes också Italiens framsteg med genomförandet av den europeiska pelaren för sociala rättigheter och med att uppnå unionens överordnade mål för sysselsättning, kompetens och fattigdomsbekämpning samt framstegen med att uppnå FN:s mål för hållbar utveckling.

- (12) Kommissionen har genomfört en fördjupad granskning enligt artikel 5 i förordning (EU) nr 1176/2011 för Italien och resultatet offentliggjordes den 24 maj 2023. Kommissionen drog slutsatsen att Italien har alltför stora makroekonomiska obalanser. Trots att det har skett vissa förbättringar kvarstår framför allt sårbarheter i fråga om den höga offentliga skuldsättningen och den svaga produktivitetstillväxten mot bakgrund av en bräcklig arbetsmarknad och vissa svagheter på finansmarknaderna, som har gränsöverskridande betydelse. Italiens långvariga sårbarheter har minskat något under de senaste åren, men är fortfarande betydande och förväntas inte minska snabbt. En envist låg produktivitetstillväxt har varit en viktig faktor bakom Italiens långvarigt svaga ekonomiska tillväxt, som saktar ned den offentliga skuldsaneringen, minskar sysselsättningsmöjligheterna och påverkar bankernas balansräkningar. Den offentliga skuldkvoten minskade ytterligare under 2022 i takt med den ekonomiska återhämtningen. Den är dock fortfarande hög och innebär en betydande utmaning för den finanspolitiska hållbarheten. Den offentliga skuldkvoten beräknas minska ytterligare fram till 2024 men öka på medellång sikt i avsaknad av konsolideringsåtgärder. Regeringen har vidtagit ytterligare åtgärder för att stödja den finansiella sektorns motståndskraft och de nödlidande lånen har minskat avsevärt, men bankerna är fortfarande kraftigt exponerade mot statspapper. Vissa framsteg har gjorts inom politiken för att ta itu med obalanser, men fortsatta ansträngningar är motiverade och genomförandet av återhämtnings- och resiliensplanen förblir den viktigaste politiska prioriteringen eftersom den omfattar omfattande reformer och betydande investeringar. För att stadigt pressa ner den höga offentliga skulden, mot bakgrund av de stigande lånekostnaderna och kostnaderna kopplade till en åldrande befolkning, krävs en mångfasetterad strategi som bygger på en försiktig finanspolitik med tillräckliga primära överskott, tillväxtfrämjande investeringar och reformer, bättre efterlevnad av skattereglerna samt en effektiv användning av nationella resurser och unionsresurser. Italien står inför utmaningar som, parallellt med ett fortsatt starkt genomförande av återhämtnings- och resiliensplanen, skulle gynnas av ytterligare politiska insatser, särskilt på områdena beskattning, finanspolitiskt ramverk och pensionssystem samt på områdena demografi, arbetsmarknad och energi.

- (13) Enligt uppgifter som validerats av Eurostat minskade Italiens underskott i de offentliga finanserna från 9,0 % av BNP 2021 till 8,0 % 2022, medan den offentliga skuldkvoten sjönk från 149,9 % av BNP i slutet av 2021 till 144,4 % i slutet av 2022. Den 24 maj 2023 offentliggjorde kommissionen en rapport enligt artikel 126.3 i fördraget. Rapporten behandlade Italiens budgetläge utifrån det faktum att dess offentliga underskott 2022 överskred fördragets referensvärde på 3 % av BNP, samtidigt som den offentliga skulden överskred fördragets referensvärde på 60 % av BNP och inte efterlevde riktmärket för skuldminskning. Rapporten slog fast att underskotts- och skuldkriterierna inte var uppfyllda. I linje med meddelandet av den 8 mars 2023 föreslog kommissionen inte att några nya förfaranden vid alltför stora underskott skulle inledas under våren 2023. Kommissionen förklarade därefter att den skulle föreslå rådet att inleda underskottsbaserade förfaranden vid alltför stora underskott under våren 2024 på grundval av utfallet för 2023. Italien bör ta hänsyn till detta vid genomförandet av 2023 års budget och när utkastet till budgetplanen för 2024 utarbetas.

(14) Saldot i de offentliga finanserna har påverkats av den nya statistiska behandlingen av vissa skattelättnader för renovering av bostäder, som nu bokförs som kapitaltransfereringar och till största delen ackumulerats till 2021–2022⁷. Det har också påverkats av de finanspolitiska åtgärder som vidtogs för att mildra de ekonomiska och sociala effekterna av de stigande energipriserna. Dessa inkomstminskande åtgärder omfattade under 2022 åtgärder för att kontrollera de allmänna systemavgifterna inom el- och gassektorerna, en sänkning av momssatsen på gas, en sänkning av punktskatterna på bränslepriser samt en sänkning av socialförsäkringsavgifterna för arbetstagare under en viss inkomstgräns, medan de utgiftsökande åtgärderna omfattade subventioner till el- och gasföretag, en utvidgning av den ”sociala bonusen” för el- och gasräkningar för låginkomsthushåll, behovsprövade bidrag för arbetstagare, pensionärer och arbetslösa och en ökning av ålderspensionen med 2 % i oktober 2022 före den lagstadgade inflationsrelaterade indexuppräknings som normalt ska ske 2023. Kostnaderna för dessa åtgärder uppvägdes delvis av nya skatter på energiproducenters och energileverantörers oförutsedda vinster och av intäkter från kompensationsmekanismen för priset på el producerad från förnybara energikällor och från tillämpningen av en kompensationsmekanism inom elsektorn, som ansågs genomföra rådets förordning (EU) 2022/1854⁸ om en krisintervention för att komma till rätta med de höga energipriserna. Kommissionen uppskattar nettobudgetkostnaden för dessa åtgärder till 2,5 % av BNP 2022. Saldot i de offentliga finanserna har också påverkats av budgetkostnaderna för erbjudande av tillfälligt skydd till fördrivna personer från Ukraina, vilket beräknas uppgå till 0,1 % av BNP 2022. Samtidigt sjönk den uppskattade kostnaden för tillfälliga covid-19-relaterade krisåtgärder till 1,1 % av BNP 2022, från 3,4 % 2021, eftersom regeringen fasade ut de flesta av de åtgärder som vidtogs som svar på covid-19-krisen.

⁷ Den nya statistiska behandlingen innebar en uppjustering av underskottet med 1,8 procentenheter av BNP 2021. Under 2022 beräknas de skattelättnader som var föremål för den nya statistiska behandlingen ha haft en underskottsökande effekt på 2,6 procentenheter av BNP.

⁸ Rådets förordning (EU) 2022/1854 av den 6 oktober 2022 om en krisintervention för att komma till rätta med de höga energipriserna (EUT L 261I, 7.10.2022, s. 1).

- (15) Den 18 juni 2021 rekommenderade rådet Italien⁹ att under 2022 utnyttja faciliteten för att finansiera ytterligare investeringar som kan stötta återhämtningen, men samtidigt bedriva en försiktig finanspolitik. Dessutom rekommenderade rådet Italien att upprätthålla nationellt finansierade investeringar. Rådet rekommenderade också Italien att begränsa ökningstakten i nationellt finansierade löpande utgifter.
- (16) I enlighet med kommissionens beräkningar var den finanspolitiska inriktningen¹⁰ under 2022 stödjande, $-3,2\%$ av BNP. I enlighet med rådets rekommendation fortsatte Italien att stödja återhämtningen med investeringar som ska finansieras genom faciliteten. Utgifter som finansierades med bidrag från faciliteten och andra unionsmedel uppgick till $0,9\%$ av BNP 2022 ($0,4\%$ av BNP 2021). Nationellt finansierade investeringar gav ett neutralt bidrag till den finanspolitiska inriktningen¹¹. Därför upprätthöll Italien de nationellt finansierade investeringarna, i enlighet med rådets rekommendation. Samtidigt gav ökningen i nationellt finansierade primära löpande utgifter (exklusive nya åtgärder på inkomstsidan) ett expansivt bidrag på $2,4$ procentenheter till den finanspolitiska inriktningen. I detta betydande expansiva bidrag ingår de extra effekterna av de finanspolitiska åtgärder som vidtagits för att mildra de ekonomiska och sociala effekterna av de stigande energipriserna (en ytterligare nettobudgetkostnad på $2,2\%$ av BNP) och kostnaderna för att erbjuda tillfälligt skydd åt personer som fördrivits från Ukraina ($0,1\%$ av BNP). Italien hade därför tillräcklig kontroll över ökningen av nationellt finansierade löpande utgifter.

⁹ Rådets rekommendation av den 18 juni 2021 med avgivande av rådets yttrande om Italiens stabilitetsprogram 2021 (EUT C 304, 29.7.2021, s. 53).

¹⁰ Den finanspolitiska inriktningen mäts som förändringen i primära utgifter (exklusive diskretionära åtgärder på inkomstsidan) och exklusive tillfälliga krisåtgärder med anknytning till covid-19-krisen, men inbegripet utgifter som finansieras med icke återbetalningspliktigt stöd (bidrag) från faciliteten och andra unionsmedel, i förhållande till den potentiella tillväxten på medellång sikt. Mer information finns i ruta 1 i de statistiska tabellerna över offentliga finanser.

¹¹ Övriga nationellt finansierade kapitalutgifter beräknas ge ett expansivt bidrag på $0,3$ procentenhet av BNP. Detta beror på de ökade utgifterna för skattelättnader för byggnadsreoveringsarbeten, som bokförs som en kapitaltransferering.

- (17) Det makroekonomiska scenario som ligger till grund för budgetprognoserna i stabilitetsprogrammet för 2023 är i linje med kommissionens vårprognos 2023 för både 2023 och 2024. Regeringen beräknar att BNP i fasta priser kommer att öka med 1,0 % år 2023 och med 1,5 % år 2024. Som jämförelse visar kommissionens vårprognos 2023 en något högre real tillväxt i BNP på 1,2 % 2023 och något lägre, 1,1 %, 2024, främst på grund av ett lägre bidrag från investeringar, som regeringen beräknar ska öka med 3,4 % på årsbasis och kommissionen beräknar ska öka med 1,4 %.
- (18) I sitt stabilitetsprogram för 2023 räknar regeringen med att underskottet i de offentliga finanserna kommer att minska till 4,5 % av BNP 2023. Minskningen under 2023 återspeglar främst minskningen av kapitaltransfereringar i samband med skattelättnader för privata investeringar i bostadseffektiviseringar, en minskning av ersättningen till anställda till följd av en retroaktiv förnyelse av offentliga kontrakt för perioden 2019–2021, för vilken en betydande del av de utestående skulderna registrerades 2022, en minskning av produktionssubventionerna i kombination med lägre skattelättnader för el- och gasföretag och lägre ränteutgifter, främst på grund av lägre avkastning på statsobligationer som indexerats med hänsyn till inflationen. Enligt stabilitetsprogrammet för 2023 förväntas den offentliga skuldkvoten i förhållande till BNP minska från 144,4 % i slutet av 2022 till 142,1 % till slutet av 2023. I kommissionens vårprognos 2023 förutses ett underskott i de offentliga finanserna på 4,5 % av BNP för 2023. Detta är i linje med det beräknade underskottet i stabilitetsprogrammet för 2023. Enligt kommissionens vårprognos 2023 väntas en lägre offentlig skuldkvot i förhållande till BNP, på 140,4 %, i slutet av 2023. Skillnaden beror på en högre tillväxt av BNP i löpande priser i kommissionens vårprognos 2023.

(19) Saldot i de offentliga finanserna 2023 förväntas fortsatt påverkas av de åtgärder som antagits för att mildra de ekonomiska och sociala effekterna av de stigande energipriserna. Detta är åtgärder som förlängs från 2022, framför allt subventionerna till el- och gasföretag, åtgärderna för att kontrollera de allmänna systemavgifterna inom gassektorn, sänkningen av momssatsen på gas och sänkningen av socialförsäkringsavgifterna för arbetstagare under en viss inkomstgräns, liksom nya åtgärder, som en värmebonus för alla hushåll för perioden oktober–december 2023. Kostnaderna för dessa åtgärder fortsätter att delvis uppvägas av skatter på energiproducenters och energileverantörers oförutsedda vinster. Med hänsyn till dessa inkomster beräknas nettobudgetkostnaden för stödåtgärderna i kommissionens vårprognos 2023 uppgå till 1,0 % av BNP 2023¹². Merparten av åtgärderna 2023 är inriktade på de mest utsatta hushållen eller företagen, även om majoriteten av energistödåtgärderna inte fullt ut bevarar prissignalen för att minska efterfrågan på energi och öka energieffektiviteten. Till följd av detta beräknas i kommissionens vårprognos 2023 det belopp för riktade stödåtgärder som ska beaktas i bedömningen av efterlevnaden av rådets rekommendation av den 12 juli 2022¹³ för 2023 till 0,7 % av BNP 2023 (jämfört med 1,2 % av BNP 2022). Slutligen förväntas saldot i de offentliga finanserna 2023 gynnas av den fullständiga utfasningen av tillfälliga covid-19-relaterade krisåtgärder, som beräknas uppgå till 1,1 % av BNP.

¹² Siffran motsvarar de årliga budgetkostnaderna för de åtgärderna, inbegripet löpande inkomster och utgifter liksom i förekommande fall åtgärder avseende kapitalutgifter.

¹³ Rådets rekommendation av den 12 juli 2022 om Italiens nationella reformprogram 2022 med avgivande av rådets yttrande om Italiens stabilitetsprogram 2022 (EUT C 334, 1.9.2022, s. 96).

(20) I sin rekommendation av den 12 juli 2022 rekommenderade rådet att Italien skulle säkerställa en försiktig finanspolitik under 2023, särskilt genom att begränsa ökningen i nationellt finansierade primära löpande utgifter till en nivå som ligger under den potentiella produktionstillväxten på medellång sikt¹⁴, med beaktande av ett fortsatt tillfälligt och riktat stöd till de hushåll och företag som drabbas hårdast av de höjda energipriserna och till människor som flyr från Ukraina. Samtidigt bör Italien vara redo att anpassa de löpande utgifterna efter den föränderliga situationen. Italien rekommenderades även att öka de offentliga investeringarna för den gröna och den digitala omställningen och för energitrygghet med beaktande av REPowerEU-initiativet, inbegripet med hjälp av faciliteten och andra unionsmedel.

¹⁴ Enligt kommissionens vårprognos 2023 beräknas Italiens potentiella produktionstillväxt på medellång sikt (10-årigt genomsnitt) uppgå till 6,4 % i nominella termer.

(21) I sin vårprognos 2023 förväntar sig kommissionen en kontraktiv inriktning på finanspolitiken (+2,6 % av BNP) under 2023, i en miljö med hög inflation. Detta följer på en expansiv inriktning av finanspolitiken 2022 (-3,2 % av BNP). Ökningen av nationellt finansierade primära löpande utgifter (ej inräknat diskretionära åtgärder på inkomstsidan) under 2023 beräknas ge ett kontraktivt bidrag på 0,9 % av BNP till den finanspolitiska inriktningen. Den förväntade ökningen av nationellt finansierade primära löpande utgifter är därmed i överensstämmelse med rådets rekommendation av den 12 juli 2022. Det förväntade kontraktiva bidraget från nationellt finansierade primära löpande utgifter beror i huvudsak på de lägre kostnaderna (med 1,5 procentenheter av BNP) för stödåtgärderna (riktade och oriktade) för hushåll och företag till följd av de höjda energipriserna. De främsta drivkrafterna bakom ökningen i nationellt finansierade primära löpande utgifter (exklusive nya åtgärder på inkomstsidan) är ökningen av pensionsutgifterna till följd av den partiella indexeringen för inflationen under föregående år¹⁵ och de ytterligare nyligen antagna sänkningarna av skatteskiljen för låg- och medelinkomsttagare. Utgifter som finansieras med bidrag från faciliteten och andra unionsmedel beräknas uppgå till 1,4 % av BNP 2023, medan nationellt finansierade investeringar beräknas ge ett expansivt bidrag till den finanspolitiska inriktningen på 0,1 procentenhet¹⁶. Italien planerar därför att finansiera ytterligare investeringar genom faciliteten och andra unionsmedel, och de nationellt finansierade investeringarna förväntas upprätthållas. Italien planerar att finansiera offentliga investeringar för den gröna och den digitala omställningen och för energitrygghet, såsom investeringar i järnvägsnät, förnybar energi, vätgas, elnät och hållbar mobilitet, skydd av mark- och vattenresurser samt investeringar i molninfrastruktur för den offentliga förvaltningen, vilket delvis finansieras genom faciliteten och andra unionsmedel. Mot bakgrund av de förödande översvämningar som drabbade Italien i maj 2023 kommer kostnaderna för direkt krisstöd i samband med dessa översvämningar att beaktas vid bedömningar av efterlevnaden och kommer i princip att betraktas som engångsåtgärder och tillfälliga åtgärder¹⁷.

¹⁵ I lag nr 197/2022 föreskrivs en partiell översyn av indexeringsmekanismen för pensioner som utfärdats under perioden 2023–24 som begränsade inflationens inverkan på budgetprognoserna.

¹⁶ Övriga nationellt finansierade kapitalutgifter beräknas ge ett kontraktivt bidrag på 2,3 procentenheter av BNP. Detta beror på den förväntade minskningen av utgifterna för skattelättnader för byggnadsrenoveringsarbeten.

¹⁷ För definition av engångsåtgärd, se Europeiska kommissionens rapport om de offentliga finanserna i EMU 2015.

- (22) I stabilitetsprogrammet för 2023 förväntas underskottet i de offentliga finanserna minska till 3,7 % av BNP 2024. Minskningen under 2024 återspeglar främst minskningen av utgifterna för insatsförbrukning och för skattelättnader för el- och gasföretag. Enligt stabilitetsprogrammet för 2023 förväntas den offentliga skuldkvoten i förhållande till BNP minska till 141,4 % i slutet av 2024. Baserat på de politiska åtgärder som är kända vid stoppdatumet för prognosen förutses i kommissionens vårprognos 2023 ett underskott i de offentliga finanserna på 3,7 % av BNP 2024. Detta är i linje med det beräknade underskottet i stabilitetsprogrammet för 2023, även om kommissionens vårprognos 2023 inte omfattar de planerade underskottsökande åtgärderna motsvarande 0,2 % av BNP, för vilka detaljerna ännu inte är kända. Enligt kommissionens vårprognos 2023 väntas en lägre offentlig skuldkvot i förhållande till BNP, på 140,3 %, i slutet av 2024. Skillnaden beror på en högre tillväxt av BNP i löpande priser i kommissionens prognos.
- (23) I stabilitetsprogrammet för 2023 förutses en utfasning av alla energistödåtgärder under 2024. Kommissionen räknar för närvarande med en fullständig utfasning av energistödåtgärder 2024. Detta bygger på antagandet att inga nya energiprishöjningar kommer att ske.

- (24) I förordning (EG) nr 1466/97 efterlyses en årlig förbättring av det strukturella budgetsaldot för att uppnå det medelfristiga budgetmålet med 0,5 % av BNP som riktmärke¹⁸. Med hänsyn till de offentliga finansernas hållbarhet och behovet av att få ner underskottet under fördragets referensvärde på 3 % av BNP skulle det enligt kommissionen vara lämpligt att förbättra det strukturella budgetsaldot med minst 0,7 % av BNP för 2024. För att säkerställa en sådan förbättring, och i enlighet med kommissionens metod, bör ökningen av nationellt finansierade primära nettoutgifter under 2024 inte överstiga 1,3 %, vilket återspeglas i denna rekommendation. Samtidigt bör de återstående energistödåtgärderna (som för närvarande uppskattas av kommissionen till 1,0 % av BNP 2023) fasas ut, om utvecklingen på energimarknaden tillåter detta och med början med de minst riktade åtgärderna, och de därmed sammanhängande besparingarna bör användas för att minska underskottet i de offentliga finanserna. Enligt kommissionens beräkningar skulle detta leda till en ökning av de primära nettoutgifterna som är lägre än vad som rekommenderats för 2024.
- (25) Om politiken förblir oförändrad beräknas enligt kommissionens vårprognos 2023 de nationellt finansierade primära nettoutgifterna öka med 0,8 % under 2024, vilket ligger över den rekommenderade tillväxttakten. Mot bakgrund av de förödande översvämningar som drabbade Italien i maj 2023 kommer kostnaderna för direkt krisstöd i samband med dessa översvämningar att beaktas vid bedömningar av efterlevnaden och kommer i princip att betraktas som engångsåtgärder och tillfälliga åtgärder.
- (26) Enligt stabilitetsprogrammet för 2023 förväntas den offentliga sektorns investeringar öka från 3,3 % av BNP 2023 till 3,8 % av BNP 2024. De ökade investeringarna återspeglar en ökning av nationellt finansierade investeringar och av unionsfinansierade investeringar, bland annat genom faciliteten. I stabilitetsprogrammet för 2023 hänvisas till reformer och investeringar som förväntas bidra till finanspolitisk hållbarhet och till hållbar tillväxt för alla. Dessa reformer och investeringar omfattar reformen av upphandlingslagen, som också är en del av återhämtnings- och resiliensplanen och det skattesystem som ingår i lagen från mars 2023 som möjliggör reformen (*lagen som möjliggör skattereformen*).

¹⁸ Artikel 5 i förordning (EG) nr 1466/97 kräver också en anpassning på mer än 0,5 % av BNP för medlemsstater med en offentlig skuld som överstiger 60 % av BNP, eller med mer uttalade risker för en hållbar skuldsättning.

- (27) I stabilitetsprogrammet för 2023 beskrivs en finanspolitisk utveckling på medellång sikt fram till 2026. Enligt stabilitetsprogrammet för 2023 förväntas underskottet i de offentliga finanserna minska till 3,0 % av BNP under 2025 och till 2,5 % 2026. Underskottet i de offentliga finanserna förväntas därmed inte överskrida 3 % av BNP från och med 2025. Enligt stabilitetsprogrammet för 2023 förväntas den offentliga skuldkvoten i förhållande till BNP minska från 141,4 % i slutet av 2024 till 140,4 % till slutet av 2026.
- (28) I Italien är skattekillen på arbete fortfarande hög på alla inkomstnivåer jämfört med andra medlemsstater, trots den sänkning av inkomstskatten för privatpersoner som infördes 2022. Utvidgningen av schablonsystemet till att omfatta egenföretagare väcker dessutom farhågor kring skattesystemets rättvisa och effektivitet. Införandet av ett nytt schablonsystem för inkomstökningar för 2023 gjorde dessutom systemet än mer komplicerat. I mars 2023 antog regeringen en ny lag som möjliggör en allmän reform av skattesystemet (*lag som möjliggör skattereformen*). Den förväntas bidra till att åtgärda vissa långvariga svagheter, bland annat genom att sänka skatterna på arbete och rationalisera och effektivisera skatteutgifterna och bolagsskatterna. Vid genomförandet av denna reform är det avgörande att bevara skattesystemets progressivitet, minska komplexiteten, öka incitamenten att arbeta, stärka efterlevnaden av skattereglerna och säkerställa budgetneutralitet. I detta avseende finns det potential att öka intäkterna från andra källor som är mindre skadliga för tillväxten, såsom från egendom, moms och tillstånd att använda statligt ägda kusttillgångar, för att på så sätt sänka skattetrycket på arbete på ett budgetneutralt sätt. Det finns också utrymme att förbättra miljöskatterna, som trots de relativt stora intäkterna inte i tillräcklig utsträckning främjar övergången till renare teknik, vilket också beror på den utbredda användningen av miljöskadliga subventioner. Vidare är det viktigt att ta itu med en långvarig utmaning som inte behandlas i den lag som möjliggör skattereformen, nämligen de till övervägande delen inaktuella taxeringsvärdena, som används för att beräkna fastighetsskatten.

(29) I enlighet med artikel 19.3 b i förordning (EU) 2021/241 och kriterium 2.2 i bilaga V till den förordningen ska återhämtnings- och resiliensplanen omfatta ett stort antal ömsesidigt förstärkande reformer och investeringar som ska vara genomförda senast 2026.

Genomförandet av Italiens återhämtnings- och resiliensplan pågår, dock med ökande risk för förseningar. Italien lämnade in tre betalningsansökningar motsvarande 151 delmål och mål i planen, vilka resulterade i en total utbetalning på 42 miljarder EUR (beloppet avser de två första betalningsansökningarna; den tredje håller på att bedömas). Det är viktigt att snabbt gå vidare med genomförandet av återhämtnings- och resiliensplanen och förhandlingarna om ändringar av denna på grund av den tillfälliga karaktären hos faciliteten som gäller fram till 2026. Det är viktigt för Italien att stärka den administrativa kapaciteten, framför allt på regional nivå, för att kunna fortsätta att fullgöra åtagandena i återhämtnings- och resiliensplanen, samtidigt som en ändamålsenlig och fullt fungerande styrningsram fortfarande är avgörande för ett smidigt och snabbt genomförande av planen. Det är fortfarande mycket viktigt att i ett tidigt skede identifiera eventuella förseningar och problem med genomförandet och att i god tid vidta åtgärder för att ta itu med detta. I enlighet med artikel 14.6 i förordning (EU) 2021/241 meddelade Italien den 31 mars 2023 sin avsikt att begära ytterligare lånestöd inom ramen för faciliteten. Förhandlingarna om tillägget och REPowerEU-kapitlet pågår, men Italien har inte lagt fram något officiellt förslag. Ett snabbt införande av det nya REPowerEU-kapitlet i återhämtnings- och resiliensplanen kommer att göra det möjligt att finansiera ytterligare reformer och investeringar till stöd för Italiens strategiska mål på energiområdet och för den gröna omställningen. Ett systematiskt och ändamålsenligt deltagande av lokala och regionala myndigheter, arbetsmarknadens parter och andra relevanta berörda parter är fortsatt viktigt för ett framgångsrikt genomförande av återhämtnings- och resiliensplanen, liksom annan ekonomisk politik och sysselsättningspolitik utanför planen, för att säkerställa att fler känner ett egenansvar för den övergripande politiska agendan.

- (30) Kommissionen godkände alla Italiens sammanhållningspolitiska programdokument 2022. Det är viktigt att gå vidare med ett snabbt genomförande av de sammanhållningspolitiska programmen i komplementaritet och synergi med återhämtnings- och resiliensplanen, inbegripet REPowerEU-kapitlet, för att den gröna och den digitala omställningen ska lyckas, den ekonomiska och sociala resiliensen öka och en balanserad territoriell utveckling uppnås i Italien.
- (31) Förutom de ekonomiska och sociala utmaningar som tas upp i återhämtnings- och resiliensplanen och de sammanhållningspolitiska programmen står Italien inför ett antal ytterligare utmaningar med koppling till energipolitiken och den gröna omställningen, särskilt när det gäller användningen av förnybar energi, gasöverföring, energieffektivitet, tillhandahållande och förvärv av grön kompetens och hållbar mobilitet.
- (32) Kapaciteten för förnybar energi ökade mycket långsamt under det senaste året, och andelen fossila bränslen i energimixen är fortfarande betydande. För att öka användningen av förnybar energi har Italien antagit vissa ändringar av den befintliga ram som reglerar tillstånds- och godkännandeprocessen för förnybar energi. Ytterligare ansträngningar krävs för att säkerställa samstämmighet mellan den administrativa och rättsliga ramen på både nationell och regional nivå och deras relevans för den senaste energitekniken. Till exempel skulle alla aktuella normer kunna konsolideras till en enda text (*Testo unico*), samtidigt som de riktlinjer som de lokala och regionala myndigheterna följer för att utvärdera projekt måste uppdateras. Slutligen behövs ytterligare investeringar för att uppgradera det nationella nätet och bygga sammanlänkningslinjer mellan fastlandet, Sicilien och Sardinien för att möjliggöra den högre produktionskapacitet som förväntas och utnyttja den därmed sammanhängande ökningen av utgående förnybar energi.

- (33) Flaskhalsar i gasnätet kvarstår. Italien överväger investeringar med partner i Nordafrika för att öka importkapaciteten hos befintliga rörledningar och gassammanlänknings. Detta skulle bidra till att diversifiera importen och därmed stärka försörjningstryggheten. Det krävs dock ytterligare investeringar för att undanröja flaskhalsar i det befintliga inhemska nätet, som inte har den överföringskapacitet som krävs för att distribuera nytt gasintag från de södra till de norra delarna av landet. Investeringar i infrastruktur för fossila bränslen måste begränsas till vad som är absolut nödvändigt och utformas på ett framtidssäkert sätt, för att undvika inlåsning i teknik som inte är förenlig med klimatmålen eller som ökar kostnaderna för energiomställningen.
- (34) Italiens förbrukning av naturgas minskade med 19 % under perioden augusti 2022–mars 2023 jämfört med den genomsnittliga gasförbrukningen för samma period under de föregående fem åren, vilket är mer än målet om en minskning med 15 % som föreskrivs i rådets förordning (EU) 2022/1369¹⁹. Italien skulle kunna fortsätta satsningarna på att tillfälligt minska efterfrågan på gas fram till den 31 mars 2024 i enlighet med rådets förordning (EU) 2023/706²⁰. Åtgärder för att förbättra byggnaders energieffektivitet måste vara riktade. Italiens byggnadsbestånd har betydande energieffektivitetspotential, särskilt med avseende på den stora andelen äldre och energiintensiva byggnader. De befintliga åtgärderna i återhämtnings- och resiliensplanen skulle kunna kompletteras med åtgärder såsom riktade incitamentssystem för att öka energieffektiviteten i de byggnader som har sämst energiprestanda, inbegripet kommersiella byggnader och offentliga bostäder, samtidigt som man säkerställer att utsatta hushåll gynnas av dessa åtgärder samt undviker regressiva effekter. Dessa åtgärder skulle särskilt gynna små och medelstora företag och mikroföretag som ofta saknar den tekniska och ekonomiska kapacitet som krävs för att öka energieffektiviteten. Sådana åtgärder skulle också bidra till att minska energifattigdomen, som skulle kunna åtgärdas ytterligare med hjälp av andra åtgärder, till exempel genom gemensamma kontaktpunkter som tillhandahåller individanpassade energibesparingstjänster. Energieffektivitetsvinster skulle också gynnas av en ökad marknadskontroll av ekodesign och energimärkning.

¹⁹ Rådets förordning (EU) 2022/1369 av den 5 augusti 2022 om samordnade åtgärder för att minska efterfrågan på gas (EUT L 206, 8.8.2022, s. 1).

²⁰ Rådets förordning (EU) 2023/706 av den 30 mars 2023 om ändring av förordning (EU) 2022/1369 vad gäller förlängning av efterfrågeminskingsperioden för åtgärder för att minska efterfrågan på gas samt förstärkning av rapporteringen om och övervakningen av deras genomförande (EUT L 93, 31.3.2023, s. 1).

- (35) Brister i infrastrukturen och miljöskadliga subventioner, bland annat för vägtransporter, förekommer fortfarande i betydande utsträckning och motverkar övergången till hållbarare transportlösningar. Exempelvis ligger det genomsnittliga antalet laddningsställen fortfarande under unionsgenomsnittet. Till miljöskadliga subventioner hör schablonbeskattning av tjänstebilar som kan användas för privat bruk och återbetalning av punktskatt på diesel som används för godstransport. Det är avgörande att fortsätta ansträngningar för att bygga ut laddningsstationer och avskaffa dessa subventioner för att kunna befästa marknaden för utsläppsfria fordon.
- (36) Brist på arbetskraft och kompetens i sektorer och yrken som är centrala för den gröna omställningen, däribland tillverkning, utbyggnad och underhåll av nettonollteknik, skapar flaskhalsar i omställningen till en nettonollekonomi. Utbildningssystem av hög kvalitet som tillgodoser föränderliga arbetsmarknadsbehov, och riktade kompetenshöjnings- och omskolningsåtgärder är viktiga för att minska kompetensbrister och främja inkludering och omfördelning på arbetsmarknaden. För att frigöra outnyttjad arbetskraft måste dessa åtgärder vara tillgängliga, framför allt för enskilda personer och i de sektorer och regioner som påverkas mest av den gröna omställningen. I Italien påverkas både hög- och lågkvalificerade yrken som är centrala för den gröna omställningen av brister. Samtidigt når utbildningsstödet ofta inte ut till de arbetstagare som sannolikt kommer att påverkas mest av den gröna omställningen. Bristen på kompetens för den gröna omställningen inom offentlig sektor, särskilt på lokal nivå, håller också tillbaka gröna investeringar. Italien står inför stora regionala skillnader som riskerar att förvärras om de lokala arbetsmarknaderna inte lyckas tillvarata möjligheterna med den gröna omställningen. Att främja kompetens för den gröna omställningen, bland annat för hållbar markförvaltning, är dessutom avgörande för att bekämpa klimatförändringarnas effekter, särskilt värre översvämningar och ihållande torka.
- (37) Mot bakgrund av kommissionens bedömning har rådet granskat stabilitetsprogrammet för 2023, och dess yttrande²¹ återspeglas i rekommendation 1.

²¹ Enligt artikel 5.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

- (38) Mot bakgrund av de nära kopplingarna mellan ekonomierna i medlemsstaterna i euroområdet och deras kollektiva bidrag till den ekonomiska och monetära unionens funktion, rekommenderade rådet att euroområdets medlemsstater vidtar åtgärder, bland annat genom sina återhämtnings- och resiliensplaner, för att i) bevara en hållbar skuldsättning och avstå från brett stöd till den aggregerade efterfrågan 2023, bättre rikta de finanspolitiska åtgärder som vidtas för att mildra effekterna av höga energipriser och överväga lämpliga sätt att avveckla stödet i takt med att energipristrycket minskar, ii) upprätthålla en hög nivå på offentliga investeringar och främja privata investeringar för att stödja den gröna och den digitala omställningen, iii) stödja en löneutveckling som mildrar effekten av den minskade köpkraften och samtidigt begränsar andrahandseffekterna på inflationen, och ytterligare förbättra den aktiva arbetsmarknadspolitiken och åtgärda kompetensbristen, iv) förbättra företagsklimatet och säkerställa att energistödet till företag blir kostnadseffektivt, tillfälligt och riktat till bärkraftiga företag och att det upprätthåller incitament för den gröna omställningen, och v) bevara den makroekonomiska stabiliteten och övervaka risker samtidigt som arbetet med att fullborda bankunionen fortsätter. När det gäller Italien bidrar rekommendationerna 1, 2 och 3 till genomförandet av den första, andra, tredje och fjärde rekommendationen i 2023 års rekommendation om euroområdet.
- (39) Mot bakgrund av kommissionens fördjupade granskning och dess bedömning har rådet granskat det nationella reformprogrammet för 2023 och stabilitetsprogrammet för 2023. Dess rekommendationer enligt artikel 6 i förordning (EU) nr 1176/2011 återspeglas i rekommendation 1. Den politik som avses i rekommendation 1 bidrar till att hantera sårbarheter kopplade till den höga offentliga skuldsättningen och den svaga produktivitetstillväxten. Rekommendation 2 bidrar till att följa rekommendation 1. Den politik som avses i rekommendation 1 bidrar både till att hantera obalanser och till att genomföra rekommendationerna i 2023 års rekommendation om euroområdet i enlighet med skäl 38.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Italien att 2023 och 2024 vidta följande åtgärder:

1. Avveckla de gällande krisstödåtgärderna på energiområdet och använda besparingarna för att minska underskottet i de offentliga finanserna så snart som möjligt under 2023 och 2024. Om nya öknings av energipriset skulle kräva nya eller fortsatta stödåtgärder, säkerställa att sådana stödåtgärder är inriktade på att skydda utsatta hushåll och företag, är finanspolitiskt överkomliga och bevarar incitamenten till energibesparingar.

Säkerställa en försiktig finanspolitik, särskilt genom att begränsa den nominella ökningen av nationellt finansierade primära nettoutgifter under 2024 till högst 1,3 %²².

Upprätthålla nationellt finansierade offentliga investeringar och säkerställa ett effektivt utnyttjande av bidrag från faciliteten och andra unionsmedel, särskilt för att främja den gröna och den digitala omställningen.

För perioden efter 2024, fortsätta att eftersträva en finanspolitisk strategi på medellång sikt med gradvis och hållbar konsolidering, i kombination med investeringar och reformer som leder till högre hållbar tillväxt, för att uppnå en återhållsam offentligfinansiell ställning på medellång sikt.

Ytterligare sänka skatterna på arbete och effektivisera skattesystemet genom att anta och på ett korrekt sätt genomföra den lag som möjliggör skattereformen, samtidigt som skattesystemets progressivitet bevaras och rättvisan förbättras, särskilt genom att rationalisera och minska skatteutgifterna, inbegripet moms och miljöskadliga subventioner, och genom att minska skattelagens komplexitet. Anpassa taxeringsvärdena till aktuella marknadsvärden.

²² Detta beräknas motsvara en årlig förbättring av det strukturella budgetsaldot med minst 0,7 % av BNP för 2024, såsom beskrivs i skäl 24.

2. Säkerställa en effektiv styrning och stärka den administrativa kapaciteten, särskilt på regional nivå, för att möjliggöra ett fortsatt snabbt och stabilt genomförande av återhämtnings- och resiliensplanen. Snabbt slutföra REPowerEU-kapitlet i syfte att omgående inleda dess genomförande. Fortsätta med ett snabbt genomförande av de sammanhållningspolitiska programmen i nära komplementaritet och synergi med återhämtnings- och resiliensplanen.
3. Minska beroendet av fossila bränslen. Rationalisera tillståndsförfarandena för att påskynda produktionen av ytterligare förnybar energi och bygga elsammanlänkningslinjer för att kunna utnyttja energin. Öka kapaciteten för inhemsk gasöverföring för att diversifiera energiimporten och stärka försörjningstryggheten. Öka energieffektiviteten i bostads- och företagssektorena, bland annat genom bättre riktade incitamentsystem som särskilt riktar sig till de mest utsatta hushållen och de byggnader som har sämst energiprestanda. Främja hållbar mobilitet, bland annat genom att avskaffa miljöskadliga subventioner och påskynda utbyggnaden av laddningsstationer. Intensifiera politiska insatser som syftar till att tillhandahålla och förvärva de färdigheter och den kompetens som krävs för den gröna omställningen.

Utfärdad i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande
